

Sajarah Nu Disumputkeun tina Ayat Kaopat Puluh - Nomer Sabelas

Nomer Sabelas

Jeff Pippenger

2026-05-21

Kitab Yoél meureun mangrupa wahyu anu panglangsungna ngeunaan hujan panungtung dina Kitab Suci, sarta Yoél muka ku heula ngarujuk kana opat generasi kamurtadan anu geus dilaksanakeun ku garéja Advent Poé Katujuh Laodikia. Opat generasi karuksakan anu beuki ningkat anu digambarkeun dina ayat-ayat pambuka Yoél saluyu jeung opat kalakuan jiji anu beuki ningkat dina Yeheskiel pasal dalapan. Ti 1863 nepi ka 1888 ngawakilan generasi kahiji, sarta éta ngawakilan panolakan kana amanat dasar kaum Millerite sakumaha digambarkeun dina bagan-bagan panaratas 1843 jeung 1850, sakumaha digambarkeun dina Habakuk pasal dua, sarta éta ngalambangkeun perjangjian sakumaha digambarkeun ku dua loh Sapuluh Parentah.

1888 nepi ka 1919 ngawakilan hiji generasi anu nampik pangalaman kabeneran ku iman, anu ngahasilkeun hiji pangalaman anu diwakilan ku garéja Piladélpia. Dina generasi kahiji, pambarontakan museur kana pagawéan kapamingpinan anu diwakilan ku William Miller, sarta dina generasi kadua taun 1888, kapamingpinan Roh Nubuat anu dipungkir ku pambarontakan. Generasi katilu taun 1919 dimimitian ku buku William Warren Prescott, *The Doctrine of Christ*, sarta ditungtungan ku buku, *Questions on Doctrine* dina taun 1957. Generasi katilu éta nyaéta generasi kompromi jeung dunya nalika Adventisme neangan akréditasi prak-prakan médis ti American Medical Association, sarta akréditasi paguron-paguron maranéhna ku para sarjana akademik Protestanisme murtad jeung Katolik Roma.

Dina generasi katilu, pituduh atikan anu asalna tina kalam Ellen White ditampik sarta digantikeun ku prak-prakan atikan palsu ti dunya, sakumaha diwakilan ku filsafat atikan Yunani. Atikan Yunani diwakilan ku déwi Athena anu dipujikeun di kuil Parthenon duplikat di Nashville, Tennessee.

Atikan sajati dipaparin dina Alkitab ngaliwatan sakola-sakola para nabi anu pakait jeung nabi Élisha. Pemberontakan Makabeus taun 167 SM nepi ka karuksakan Yerusalem taun 70 M, sabagian gedéna mangrupa protes ngalawan asupna pangaruh atikan Yunani kana kabudayaan jeung bangsa di nagri mulya literal baheula. Protes para Makabeus éta mangrupa pemberontakan ngalawan pangaruh Yunani dina unggal tingkatan, tapi pangaruh atikan Yunani kacida nyebarna dina sajarah jeung dina padorongan para zelot Makabeus nepi ka teu bisa dipisahkeun tina kanyataan yén atikan Yunani téh meureun faktor panggedéna anu pakait jeung panolakan urang Yahudi ka Yesus Kristus minangka Al Masih maranéhna. Geus aya buku-buku nu ditulis pikeun nétélakeun pangaruh goréng atikan Yunani ka urang Yahudi jeung sumbangan atikan palsu kana panolakan urang Yahudi sarta panyaliban Kristus.

Pemberontakan Makabe sajajar jeung pemberontakan taun 1776 di tanah mulya rohani modéren. Ayeuna aya leuwih ti 4.000 paguron luhur nu kadaptar di Amérika Sarikat anu diadegkeun dina filsafat jeung prak-prakan atikan Yunani jeung Yésuit. Anarki jeung kalalaworaan salila leuwih ti sapuluh taun ka tukang bisa langsung dilacak ka nu disebut puseur-puseur atikan di Amérika Sarikat anu mangpuluh-puluh taun geus ngadoktrin murid-murid anu ti saméméhna geus dikondisikeun ku sumber média jeung hiburan pikeun narima filsafat globalis anu asalna tina filsafat satanis mangsa Révolusi Perancis. Mahasiswa paguron luhur kiwari geus ti heula dikondisikeun pikeun narima gaya hirup anu dilambangkeun ku Sodom jeung Gomora saméméh maranéhna asup ka puseur-puseur atikan anu dirancang pikeun nyerang jalma-jalma bodas, urang Kristen, jeung sajarah Amérika anu sajati. Warga nagara Amérika Sarikat kiwari anu hayang ngartos sistem kadilan dua tingkat anu teu eureun-eureun, anu ngalaksanakeun kadilan jeung bebeneran anu dipiceun ka jalan-jalan sakumaha diidentifikasi dina Alkitab jeung Roh Nubuat, kudu ngartos yén kaayaan kiwari keur dihasilkeun ku serangan anu dirancang sacara ngahaja, anu diindoktrinasi keun ti taun-taun pangheubeulna kahirupan ku hiji sistem atikan anu dirancang pikeun mawa umat manusa kana kadali para globalis élitis—kakuatan naga!

Aya lima téma utama dina tulisan-tulisan Ellen White, nyaéta pendidikan, réformasi kaséhatan, kahirupan Kristen, téma The Great Controversy, jeung kasalehan anu praktis. Pendidikan mangrupa salah sahiji tina lima téma utama dina Spirit of Prophecy, sarta Ellen White téh sarua hiji nabi Alkitabiahna jeung unggal nabi anu kacatet dina Firman Allah. Di antara hal-hal séjén, ieu ngandung harti yén hirupna téh jadi conto tina jeung pikeun saratus opat puluh opat rébu. Sateuacan aya anu nganggap yén ngan Kristus wungkul anu kudu jadi conto urang; Paulus nyatakeun:

Sabab sanajan maraneh boga sapuluh rébu pangajar dina Kristus, maraneh henteu boga loba bapa; margi dina Kristus Yesus ku Injil sim kuring parantos ngalahirkeun maraneh. Ku sabab éta, sim kuring nyuhunkeun ka maraneh, sing jadi anu nuturkeun ka sim kuring. 1 Korinta 4:15, 16.

Salaku hiji nabi, Ellen White mangrupikeun conto. Ngan sakali Ellen White narima kalungguhan minangka anggota dewan, sarta éta lumangsung dina mangsa ngadegna hiji paguron luhur anu nangeup prinsip-prinsip atikan sajati sakumaha ditepikeun minangka salah sahiji tina lima téma utama palayananana. Paguron luhur éta di Madison, Tennessee, ayana dina wewengkon métropolitan Nashville, Tennessee. Henteu ngan ukur anjeunna satuju pikeun aya dina dewan pangadeg Madison College ti taun 1904 nepi ka sataun saméméh pupusna dina taun 1915, anjeunna ogé miboga peran anu penting dina milih lahan tempat paguron luhur éta diadegkeun. Nashville mangrupa puseur sistem atikan Yunani anu mantuan nyegah urang Yahudi narima Al Masih maranéhna dina sajarah Makabe, anu ngalambangkeun Protestantisme murtad dina mangsa anu ayeuna keur urang hirup. Garis Makabe ditegeskeun kalayan pageuh dina sajarah anu disumputkeun tina ayat kaopat puluh, anu ngawakilan Protestantisme murtad anu ayeuna geus pinuh diindoktrinasi ku buah-buah anu ngaruksak tina atikan Yunani anu sarua pisan, sanajan dina vérsi modéren.

Dina generasi katilu Adventisme, kapamingpinan anu parantos nampik Roh Nubuat dina taun 1888 milih pikeun nyerahkeun sistem atikan maranéhna ka struktur akreditasi dunya. Nashville ngagambarkeun puseur simbolis boh atikan anu leres boh atikan anu palsu. Nabi milih kota anu sarua jeung anu dipilih ku dunya pikeun ngagungkeun atikan Yunani, sabab béda jeung atikan Yunani anu dumasar kana misah-misahkeun bebeneran kana mata pelajaran anu papisah pikeun ngancurkeun kasagemblengan. Atikan anu leres téh mangrupa dasar anu pokok tina opat téma utama Sister White anu séjén, nyaéta reformasi kaséhatan, kasalehan praktis, hirup Kristen, jeung utamana téma The Great Controversy.

Isa salawasna ngagambarkeun tungtung ku mimiti, sarta ujian di Taman Éden ngagambarkeun ujian anu ayeuna keur disanghareupan ku dunya. Ujian dina tungtung téh sarua jeung unggal ujian Alkitabiah, sabab Allah henteu kungsi robah. Ujian Alkitabiah nyaéta hiji prosés nguji tilu léngkah anu ngahasilkeun dua golongan anu dinyatakeun dina ahir prosés nguji éta. Malaikat kahiji ngébréhkeun tilu léngkah éta salaku sieun ka Allah, méré kamulyaan ka Anjeunna, sabab jam ujian lakmus tina pangadilan geus datang. Léngkah kahiji nyaéta parentah sangkan ulah ngadahar tina tangkal pangaweruh ngeunaan nu hadé jeung nu jahat. Ku lantaran teu miboga sieun ka Allah anu diperlukeun, Hawa gagal dina ujian ngeunaan tangkal éta sarta ngadahar buah anu dilambangkeun minangka boh nu hadé boh nu jahat. Sieun Adam ka Allah henteu nyegah anjeunna pikeun milu kana pemberontakan tangkal éta, sarta pangadilan didatangkeun ka maranéhna duaan, sabab maranéhna nembongkeun hiji kahirupan tanpa ayana Kaallahan anu cicing langgeng.

Ujian poé-poé panungtungan dimimitian ku hiji pangéling supaya ngadahar kana nambahan pangaweruh anu geus dibuka segelna dina wahyu Yesus Kristus pas saméméh mangsa probation umat manusa nepi ka tungtungna. Boh di kalangan Adventisme boh di luar Adventisme, ujian éta dumasar kana narima atawa nolak kana nambahan “pangaweruh” anu dibuka segelna dina jaman urang. Ujian pangaweruh éta digambarkeun ku tangkal pangujian di Taman, anu ngagambarkeun pangaweruh ngeunaan boh nu hadé boh nu jahat. Atikan sajati ditempatkeun sarta dilambangkeun di Nashville, Tennessee dina taun 1904, sedengkeun atikan palsu ditempatkeun sarta dilambangkeun di Nashville dina taun 1897, tuluy diwangun deui jadi wangunan permanén dina taun 1920. Dina kahirupan nabi awéwé éta, atikan sajati dipuseurkeun di Nashville, sarta atikan palsu ogé dipuseurkeun. Sanggeus pupusna dina taun 1915, atikan palsu dipulihkeun dina pangwangunan kadua anu permanén tina kuil Parthenon, sarta atikan sajati ditolak ngaliwatan kompromi jeung dunya ku kapamingpinan garéja Laodikea Advent Hari Katujuh.

Landihan Nashville, “Athena ti Kidul”, mangaruhan kana dipilihna éta gedong minangka puseur utama dina Centennial Exposition taun 1897. Sajumlah gedong dina éta paméran dumasar kana wangun-wangun asli kuna. Sanajan kitu, Parthenon téh hiji-hijina anu mangrupa réproduksi anu persis sarua. Nashville, Tennessee, kiwari kasohor ku musikna, tapi saméméh aya Johnny Cash Museum, Nashville kasohor ku atikanana, lain ku nyanyi.

Nepi ka taun 1850-an, Nashville geus meunang julukan “Athena ti Kidul” lantaran geus ngadegkeun rupa-rupa lembaga atikan luhur; éta téh kota kidul Amérika anu pangheulana ngadegkeun sistem sakola umum. Nepi ka ahir abad éta, Nashville bakal nyaksian Fisk University, St. Cecilia Academy, Montgomery Bell Academy, Meharry Medical College, Belmont University,

jeung Vanderbilt University sadayana muka panto-pantona. Dina mangsa éta, Nashville dipikawanoh minangka salah sahiji kota panghalusna tur pangdidikna di wewengkon kidul, pinuh ku kabeungharan jeung kabudayaan.

Rusiahna kajahatan téh mangrupa kecap barang jeung ogé kecap pagawéan dina Pangandika anu diilhamkeun. Ilham ngaidéntifikasi Sétan, jeung paus, anu ku Sister White disebut “jalma leungeun katuhu” Sétan, minangka rusiahna kajahatan. Sanajan kitu, “rusiahna kajahatan” ogé ngagambarkeun campuran antara bebeneran jeung kasalahan. Opat turunan kamurtadan dina kitab Yoél sajajar jeung opat kajijikan anu beuki ningkat dina Yeheskiel pasal dalapan. Dua saksi éta sajajar jeung opat garéja anu kahiji dina Wahyu, sarta garéja anu katilu dilambangkeun ku kompromi Kakristenan ku Constantine anu dihiijikeun jeung paganisme. Opat garéja anu kahiji éta sajajar jeung sajarah Israél baheula, anu ngalambangkeun sajarah Israél modéren.

Dina generasi katilu Israél baheula, raja-raja Israél ngawangun pakait jeung bangsa-bangsa séjén anu saéstuna teu meunang dipakaitkeun kana umat Allah. Kasaluyuan antara Israél harfiah baheula jeung garéja Kristen sakumaha ditepikeun dina kitab Wahyu mangrupa jejer nubuat anu dipidangkeun kalayan écés dina pangajaran nu judulna, Habakkuk’s Tables. Yoél nyaluyukeun generasi kaopat jeung panungtung anu “diputus” tina jadi umat perjangjian pilihan Allah jeung dua puluh lima kokolot anu keur sujud ka panonpoé dina opat kajijikeun nu beuki ningkat dina Yézékiel. Generasi kaopat éta, nalika Adventisme Poé Katujuh Laodikia diputus waktu maranéhna sujud ka panonpoé dina hukum Minggu, sajajar jeung garéja kaopat, nyaéta Tiatira, anu ngalambangkeun mangsa pamaréntahan kapapaan boh dina taun 538 boh dina hukum Minggu anu enggal datang. Garéja katilu, nyaéta Pergamos, ngawakilan “kompromi,” boh Israél baheula anu nyaluyukeun diri jeung karajaan-karajaan kapidir, boh Konstantinus anu ngahijikeun kapirisme jeung Kakristenan, sarta dua saksi éta nyanghareupan generasi katilu tina sato galak bumi dina Wahyu tilu welas.

Opat generasi Amérika Sarikat, anu di antara bebeneran-bebeneran séjén ditipologikeun ku Mesir salila pangawulaan 400/430 taun, anu dipungkas ku tilelepna Firaun dina cai Laut Beureum. Cai éta nandaan ahir bangsa anu kudu dihakiman nalika Allah ngayakeun pangluputan pikeun Israél baheula ngaliwatan nabi Musa. Amérika Sarikat dihukuman dina mangsa nalika panghakiman dipungkas ka garéja Allah, ku kituna kudu dicatet yén cai anu ngeureunkeun hirup Firaun didatangan ka Firaun ku dileupaskeunana angin ti wétan anu geus nahan cai éta dina tempatna bari Allah ngaluluskeun umat pilihan-Na. Angin ti wétan téh nyaéta cilaka katilu anu narajang kana hukum Minggu nalika lini dina Wahyu sabelas datang.

Generasi anu miheulaan generasi kaopat jeung anu pamungkas tina sato galak bumi téh kacumponan dina duanana tanduk, nyaéta tanduk Republik jeung tanduk Protestan. Kompromi tanduk Republik anu kajantenan dina generasi katiluna lumangsung dina mangsa sabudeureun perang dunya kahiji, sarta éta nandaan pasrahna Amérika Sarikat kana struktur ékonomina ka para globalis Federal Reserve. Dina mangsa anu sarua, Adventisme Poé Katujuh Laodisia narékahan sangkan padamelan médis jeung atikanana “diakréditasi” ku patokan atikan jeung kadokteran dunya. Minangka kecap pagawéan, “misteri kajahatan” ngawakilan kompromi Konstantinus jeung para raja Israél baheula jeung kakawasaan-kakawasaan dunya. Kecap anu dipaké ku ilham pikeun

ngajelaskeun kompromi éta nyaéta “amalgamasi,” sakumaha dihartikeun dina kamus jaman Ellen White kieu; “nyampur atawa ngahijikeun dina hiji amalgam; ngahaurkeun.” Tangkal pangaweruh ngeunaan nu hadé jeung nu jahat nyaéta tangkal amalgamasi, tangkal kompromi. “Perjuangan agung anu pamungkas,” nyaéta krisis hukum Minggu, sarta persiapan Iblis pikeun krisis éta nyaéta “misteri kajahatan,” anu ngahaurkeun hikmat manusa jeung wahyu Ilahi.

“Setan keur kacida sibukna nyusun rarancangna pikeun konflik ahir anu gede jeung kuat, nalika sakumna jalma bakal milih pihakna....”

“Dangukeun sora-sora, tandaan kakawasaan-kakawasaan anu keur ngadominasi di dunya. Naha aya sora doa? Naha maranéh ningali aya tanda yén Allah diaku? Aya imam-imam, loba pisan; tapi maranéhna keur nginjak-injak hukum Yéhuwa ku suku maranéhna. Jubah-jubah maranéhna kacemar ku getih jiwa-jiwa. Réréana jalma keur ngurbankeun ka sétan-sétan. Tingal, hé maranéh anu keur ragu-ragu antara taat jeung henteu taat. Tingal dina bayangan pikiran kana réréana jalma anu luar biasa lobana keur nyembah di altar Iblis. Dangukeun musikna, basa na, anu disebut atikan luhur. Tapi naon anu dinyatakeun ku Allah ngeunaan éta?—Rahasia kajahatan.” Pamphlets, 004, 11.

Dina konflik panungtungan, nalika “sadayana bakal milih pihak,” ujian Taman Éden diulang deui. Ujian anu dina awalna ngan diwatesan kana hiji tangkal di tengah taman, diulang deui dina ahirna, di sakuliah dunya. Padamelan Sétan saméméh perang panungtungan nyaéta “rusiah kajahatan,” anu dihartikeun minangka “atikan luhur!” Lambang “atikan luhur” di tanah sato galak bumi kapanggih di Nashville, Tennessee, ‘Athena ti Kidul,’ tempat ayana kuil Parthenon, sabagé kontras jeung atikan sajati anu kungsi diwakilan di Nashville ku Madison College. Pernyataan di handap ieu tina ilham dicutat lengkep dina ahir ieu tulisan, nanging sawatara poin kedah dipertimbangkeun dina ieu waktos.

“Sadayana peryogi hikmat sangkan taliti nalungtik rusiah kajahatan anu kacida gedéna peranna dina panutup sajarah dunya ieu....”

“Teu aya jalan tengah pikeun Paradis anu dipulihkeun. Amanat anu dipasihkeun ka manusa pikeun poé-poé panungtungan ieu lain pikeun dihijikeun jeung rékaan manusa....”

“Jalma-jalma anu ku Allah geus diangkat ka kalungguhan luhur anu pinuh ku kapercayaan, bisa waé malik ti cahaya sawarga ka hikmah manusa.... Sakur anu hayang miboga tabiat anu bakal ngajadikeun maranéhna sasama pagawé jeung Allah sarta narima pujian ti Allah, kudu misahkeun dirina tina musuh-musuh Allah, sarta nyekel pageuh kana bebeneran anu dipasihkeun ku Kristus ka Yohanes pikeun dipasihkeun ka dunya.” Manuscript Releases, volume 18, 30–36.

Sadayana jalma anu peryogi “hikmat” ngagambarkeun sakumna anu diasupkeun kana hiji prosés pangujian anu ahirna ngahasilkeun dua golongan panyembah. Anu “wijaksana” nyaéta maranéhna anu meunangkeun “hikmat” anu diperlukeun. Prosés pangujian éta dimimitian nalika wahyu Yesus Kristus dibuka segelna, pas saméméh panutupan mangsa kasempetan manusa. Dibukana segel éta ngamimitian hiji “nambahanana pangaweruh.” Jalma-jalma anu disanghareupan ku ujian anu patali jeung wahyu Yesus Kristus bakal meunangkeun “minyak” pangaweruh nubuatan anu

dimaksudkeun pikeun nungtun, nyiapkeun, jeung nyucikeun sateuacanna saméméh datangna angin ti wétan dina hukum Minggu. “Tangkal pangaweruh ngeunaan nu hadé jeung nu jahat” nyaéta lambang tina Roti Sawarga palsu anu kudu didahar atawa ditolak.

Di Galilea, di sinagoga Kapernaum, Isa leungiteun langkung seueur para pengikut dina hiji kajadian tibatan dina mangsa séjén naon baé salila palayanan-Na. Di dinya ujianana nya éta naha pangandika-pangandika nu buat Kristus téh harfiah atawa rohani, sarta jalma-jalma anu gagal dina ujian éta, gagal—sabab maranéhna poho yén manusa kudu hirup ku unggal pangandika anu medal tina biwir Allah. Kristus geus netelakeun kalayan écés yén Anjeunna téh Roti anu diturunkeun ti sawarga, sarta jalma-jalma anu gagal dina ujian éta geus nyampurkeun Kaleresan jeung hikmah manusa, anu digambarkeun ku urang Yunani.

Saméméh Hawa ngamimitian kagagalan di taman, Kristus parantos maréntahkeun ka Adam jeung Hawa sangkan ulah milu ngadahar buah tina tangkal pangaweruh ngeunaan nu hadé jeung nu jahat. Nu kahiji tina tilu léngkah injil anu langgeng nyaéta sieun ka Allah.

“Sing muga akal nyangkem kana bebeneran-bebeneran wahyu anu kacida agungna, tangtu eta moal kungsi wareg ngagunakeun kakuatanana kana jejer-jejer anu remeh; eta bakal malik kalayan geuleuh tina bacaan-bacaan murahan jeung hiburan-hiburan sia anu keur ngarusak akhlak para nonoman jaman kiwari. Jalma-jalma anu geus ngahiji dina pangdeudeul jeung para pujangga sarta jalma-jalma wijaksana dina Kitab Suci, jeung anu jiwana geus kagugah ku padamelan-padamélan mulya para pahlawan iman, bakal kaluar tina huma-huma pikiran anu beunghar kalayan hate anu jauh leuwih beresih jeung budi anu leuwih luhur batan lamun maranehna nyibukkeun diri ku nalungtik para pangarang sekuler anu pangkasohorna, atawa ku ngimeutan jeung ngamulyakeun kalakuan-kalakuan para Firaun, Herodes, jeung Kaisar-kaisar dunya.”

“Kakuatan para nonoman lolobana masih kénéh ngaregep, sabab maranéhna henteu ngajadikeun sieun ka Allah minangka awal hikmah. PANGERAN maparin hikmah jeung pangaweruh ka Daniel, sabab anjeunna teu kersa dipangaruhan ku kakawasaan naon waé anu bakal ngaganggu prinsip-prinsip agamana. Alesan naha urang boga sakitu saeutikna jalma anu boga pikiran, katetepan, jeung ajén anu pageuh, nyaéta lantaran maranéhna nyangka bisa manggihan kaagungan bari misahkeun diri ti Sawarga.” Messages to Young People, 255, 256.

Hawa leungit “kasieun ka Allah.” Mantenna saéstuna kedah ngageter ku pangandika Allah, anu mangrupa salah sahiji sipat saratus opat puluh opat rébu. Kasieun ka Allah téh mangrupa tés anu kahiji tina tilu tés, sarta éta dimimitian nalika Pangandika nu buat dibuka segelna, anu ahirna ngahasilkeun golongan anu wijaksana jeung golongan anu bodo. Mimiti pikeun jalma-jalma anu geus ditangtukeun pikeun jadi wijaksana nyaéta ngageter ku Pangandika Allah. Hawa henteu ngalakukeun ieu, sarta nalika nyanghareupan léngkah kadua tina prosés pangujian éta, manehna teu mampuh maparin kamulyaan ka Allah, tuluy nyanghareupan jam pangadilan, dina mangsa éta manehna nembongkeun taranjangna Laodikea.

“Sakabéh jalma anu hayang nyampurnakeun watak Kristen kudu nanggung kuk Kristus. Lamun maranéhna hayang linggih babarengan di tempat-tempat sawarga di jero Kristus Yesus,

maranéhna kudu diajar ka Anjeunna salila hirup di ieu bumi. Kristus henteu milampah pikeun nyugemakeun diri-Na sorangan. Sakuliah hirup-Na mangrupa ngembangna kahadéan anu murni tur teu mentingkeun diri. Anjeunna nyandak kodrat manusa pikeun némbongkeun ka dunya anu geus ragrag, ka Sétan jeung sinagogana, ka jagat sawarga, ka dunya-dunya anu henteu ragrag, yén kodrat manusa, lamun dihijikeun jeung kodrat ilahi-Na, bisa jadi sagemblengna taat kana hukum Allah. Kabéh jalma kudu naros, ‘Naon anu kudu dipigawé ku kuring sangkan salamet?’ Allah nungtut haté anu handap asor, remuk, anu ngageter ku firman-Na. Ngan tina altar ilahi urang bisa narima obor sawarga, anu lamun geus ditarima, bakal méré ka urang paningal anu écés kana katidakmampuan urang, sarta ngungkabkeun ka urang martabat jeung kamulyaan Kristus. Lamun ieu geus katingali, Allah nempatkeun urang dina pituduh Roh Suci, sarta Anjeunna bakal nungtun urang kana sagala bebeneran.” Bible Echo, 20 Juli 1896.

Campuran antara bebeneran jeung kasalahan téh mangrupa pagawean Sétan anu dipikawanoh minangka rusiah kajahatan. Pasaluyuan sakumna umat manusa dina gerak-gerik panungtung tina pangadilan panalungtikan diabadikeun dina candi Parthenon di Nashville, Tennessee.

“Teu wijaksana lamun nonoman urang dikirim ka paguron luhur anu maranéhna ngahaturan waktu pikeun meunangkeun pangaweruh ngeunaan basa Yunani jeung Latin, bari pikiran jeung haténa dieusian ku rasa jeung pamadegan para panulis kafir anu ku maranéhna dipaluruh sangkan ngawasaan basa-basa éta. Maranéhna meunang hiji pangaweruh anu sarua pisan teu perlu, sarta teu saluyu jeung palajaran ti Guru Agung. Umumna jalma-jalma anu dididik ku cara kieu miboga rasa harga diri anu luhur pisan. Maranéhna nyangka geus nepi ka puncak atikan luhur, sarta mawa diri kalayan reueus, saolah-olah maranéhna geus lain deui nu keur diajar. Maranéhna jadi ruksak pikeun palayanan ka Allah. Waktu, waragad, jeung pangajaran anu ku loba jalma geus dikaluarkeun pikeun meunangkeun atikan anu sacara bandingan kurang gunana, saenyana kudu dipaké pikeun meunangkeun atikan anu bakal ngajadikeun maranéhna lalaki jeung awéwé anu sampurna dina sagala widang, anu pantes pikeun kahirupan praktis. Atikan anu kitu bakal jadi pangluhurna nilaina pikeun maranéhna.”

“Naon nu dibawa ku para murid nalika maranéhna ninggalkeun sakola-sakola urang? Ka mana maranéhna rék indit? Naon nu rék dipigawé ku maranéhna? Naha maranéhna miboga pangaweruh anu bakal ngamampuhkeun maranéhna pikeun ngajar batur? Naha maranéhna geus dididik sangkan jadi bapa jeung indung anu wijaksana? Naha maranéhna sanggup nangtung minangka kapala hiji kulawarga minangka pangajar anu wijaksana? Dina kahirupan rumah tanggana, naha maranéhna bisa ngadidik anak-anakna ku cara anu bakal ngajadikeun kulawargana hiji kulawarga anu ku Allah tiasa dipireng ku suka, sabab éta mangrupikeun lambang kulawarga di sawarga? Naha maranéhna geus narima hiji-hijina atikan anu saéstuna tiasa disebut ‘atikan luhur’?”

“Naon atikan luhur téh? Teu aya atikan anu bisa disebut atikan luhur iwal lamun éta mawa kasarupaan jeung sawarga, iwal lamun éta mingpin nonoman lalaki jeung nonoman awéwé supaya jadi sarupa jeung Kristus, sarta nyayagikeun maranéhna sangkan mampuh nangtung minangka kapala kulawargana dina gaganti Allah. Lamun, salila hirupna di sakola, saurang nonoman geus gagal meunang pangaweruh ngeunaan basa Yunani jeung Latin sarta rasa

pikiran anu aya dina karya-karya para pangarang anu teu percaya ka Allah, manéhna henteu ngalaman rugi anu gedé. Lamun Yesus Kristus nganggap yén rupa atikan ieu téh ésénsial, naha Anjeunna moal maparin éta ka murid-murid-Na, anu ku Anjeunna keur dididik pikeun ngalaksanakeun pagawean anu panggedéna anu kungsi dipercayakeun ka manusa fana, nya éta ngawakilan Anjeunna di dunya? Tapi sabalikna, Anjeunna nempatkeun bebeneran anu suci kana leungeun maranéhna, pikeun dibikeun ka dunya dina kasaderhanaanana.”

“Aya mangsa-mangsa nalika para sarjana Yunani jeung Latin diperlukeun. Sababaraha urang kudu nalungtik basa-basa ieu. Éta hadé. Tapi henteu sakabéh, jeung henteu loba, kudu nalungtik éta. Jalma-jalma anu nyangka yén pangaweruh kana basa Yunani jeung Latin téh penting pikeun atikan anu leuwih luhur, moal bisa ningali jauh. Kitu deui, pangaweruh ngeunaan rasiah-rasiah tina naon anu ku jalma-jalma dunya disebut élmu pangaweruh, lain hal anu perlu pikeun asup ka Karajaan Allah. Iblis anu ngeusian pikiran ku sofistri jeung tradisi, anu nyingkirkeun atikan luhur anu sajati, sarta anu bakal binasa bareng jeung nu diajarna.

“Jalma-jalma anu geus narima atikan palsu henteu neutep ka sawarga. Maranéhna teu bisa ningali Anjeunna anu jadi Cahaya sajati, ‘anu nyaangan unggal jalma anu datang ka dunya.’ Maranéhna ningali kana kanyataan-kanyataan langgeng saperti hal-hal semu, nyebut hiji atom minangka dunya, jeung hiji dunya minangka atom. Ngeunaan loba jalma anu geus narima anu disebut atikan luhur, Allah ngandika, ‘Thou art weighed in the balances, and art found wanting,’ —kurang dina pangaweruh ngeunaan urusan-urusan praktis, kurang dina pangaweruh ngeunaan kumaha ngamangpaatkeun waktu saalus- alusna, kurang dina pangaweruh ngeunaan kumaha digawé pikeun Yesus.” Review and Herald, August 17, 1897.

Pangéling-ngéling ngeunaan bal seuneu Nashville lain ditujulkeun ka hiji kota sacara asal-asalan, tapi mangrupa panghukuman langsung nu ditepikeun ka umat Advent Poé Katujuh, ka Amérika Sarikat, jeung ka dunya. Bal seuneu Nashville ngagambarkeun rupa-rupa sipat pikeun rupa-rupa golongan dina Adventisme, sato galak ti bumi, jeung dunya. Bal seuneu Nashville téh panghukuman Allah kana atikan palsu, nu dilambangkeun ku tangkal pangaweruh ngeunaan nu hadé jeung nu jahat.

Urang baris neruskeun ieu ulikan dina artikel salajengna.

“Kalayan rupa-rupa gambaran Gusti Yesus nembongkeun ka Yohanes sipat jahat jeung pangaruh nu ngagoda ti jalma-jalma anu geus kasohor ku panganiaya maranéhna ka umat Allah. Sakumna jalma merlukeun hikmat pikeun taliti neuleuman rusiah kajahatan anu kacida gedéna peranna dina panutupan sajarah bumi ieu. Panyingkab Allah ngeunaan karya-karya anu matak geuleuh ti pangeusi kakawasaan-kakawasaan pamaréntah dunya anu ngabeungkeut dirina kana pakumpulan-pakumpulan rusiah jeung pakumpulan-pakumpulan paséa, bari henteu ngahormat kana hukum Allah, kuduna ngamampuh umat anu miboga cahaya bebeneran pikeun ngajauhkeun diri tina sagala kajahatan ieu. Beuki lila beuki nyata sakumna penganut agama palsu di dunya bakal nembongkeun kalakuan jahatna; sabab ngan aya dua golongan, nya éta jalma-jalma anu ngajaga parentah-parentah Allah jeung jalma-jalma anu merangan hukum suci Allah....”

“Permusuhan antara turunan awewe jeung oray geus ditetepkeun kalayan écés ku Gusti. ‘Jeung Kami baris nempatkeun permusuhan antara maneh jeung awewe éta, jeung antara turunan maneh jeung turunan dirina; eta bakal ngaremukkeun sirah maneh, jeung maneh bakal ngaremukkeun keuneung-Na.’ ‘Jeung ka Adam Anjeunna ngadawuh, Ku sabab maneh geus ngadéngé kana sora pamajikan maneh, sarta geus dahar tina tangkal anu ku Kami geus diparéntahkeun ka maneh, saur Kami, Maneh ulah dahar tina eta: taneuh dikutuk ku sabab maneh; dina kasedihan maneh bakal dahar tina hasilna salila sagala poé hirup maneh; cucuk-cucuk jeung rungkun jarami cucuk bakal dipelakkeunana pikeun maneh; sarta maneh bakal dahar jukut tatangkalan di tegalan; ku kesang raray maneh, maneh bakal dahar roti, nepi ka maneh balik deui kana taneuh; sabab ti dinya maneh dicokot: sabab maneh teh lebu, jeung kana lebu maneh bakal mulang deui.’”

“Ku nuturkeun jalan sorangan, ku ngalampahkeun saluyu jeung panggoda Iblis sarta sabalikna tina pangersa Allah anu geus dipikawanoh, manusa kaliru nyobaan ngangkat jeung ngaberkahan dirina sorangan. Ku kituna manéhna meunang pangaweruh tina pangalaman ngeunaan henteu taat kana parentah-parentah Allah. Ku kituna manéhna nyaho nu hadé jeung nu goréng; ku kituna manéhna kaleungitan kasatiaan jeung satia bakti ka Allah sarta muka panto-panto caahna kajahatan jeung kasangsaraan ka sakumna kulawarga manusa. Sabaraha lobana jalma kiwari anu keur ngalakukeun ékspérimén anu sarua! Iraha manusa baris diajar yén hiji-hijina jalan pikeun kasalametanana téh ngaliwatan kayakinan anu pinuh kana hiji ‘kieu timbalan Gusti’?”

“Setan keur narékahan nyelapkeun karangan-karanganana sorangan ka anak-anak Allah ngaliwatan cara-cara manusa. Anjeunna keur narékahan sangkan ditarima minangka Allah, malah nepi ka diperenahkeun leuwih luhur ti Allah.

“Dina ngarobah Sabat kana poé kahiji dina saminggu, manéhna ngarahkeun jalma-jalma supaya teu percaya kana pernyataan-pernyataan Allah, sahingga maranéhna nganggap jalan-jalan jeung rencana-rencana dirina sorangan kacida wijaksanana dina panon maranéhna sorangan jeung dina pangadilan maranéhna anu geus nyimpang. Ku kawijakan manusa manéhna ngarahkeun jalma-jalma supaya nganggap parentah-parentah Allah anu geus dinyatakeun téh kirang kakuatanana tibatan tradisi manusa, sarta nganggap panyimpangan tina éta hukum, anu salawasna suci, adil, jeung hadé, minangka perkara anu leutik hartina. Manéhna ningali yén ku cara kitu nyegah sarana-sarana manusa leumpang minangka anak-anak anu taat dina kasaluyuan jeung Allah, manéhna bisa ngahalangan kacumponan padamelan Allah di dunya urang.”

“Tapi pakoméan Sétan jeung alat-alat manusa anu nangtung dina kalungguhan anu pinuh ku tanggung jawab, ayeuna sanggeus percobaan dosa geus dipigawe, kudu sarua pisan dipikaseunan jeung dijauhan, saperti halna dina kaayaan kolot urang anu pangheulana. Kuring dipaparin parentah pikeun nyebutkeun yén jalma-jalma anu ditempatkeun dina kalungguhan tanggung jawab dina pagawéan Allah geus kaleuleuwihan ngira-ngira hak maranéhna pikeun ngadalikeun batur. Kalungguhan anu dicekel ku saurang lalaki henteu ngarobah watakna. Aya sawatara anu kaciri ngarasa yén maranéhna kudu nyusun pikeun garéja-garéja jeung pikeun sanitarium-sanitarium, sarta yén teu meunang aya nu nanyakeun kana putusan maranéhna.

Mugi maranéhna diajar ti Yesus dina unggal léngkah. Anjeunna kudu jadi panguasa anu utama pikeun unggal jalma.”

“Anu remen jadi Guru urang téh ngandika, ‘Sakumaha héséna pikeun manusa leumpang kalayan handap asor jeung Allahna, dina sumanget anu remuk hate narima jalan Allah sarta nampik usulan-usulan Iblis anu katingalina mintonkeun kauntungan dunya anu gedé.’ Pangaruh tina manusa nuturkeun kahayangna sorangan gaganti nangtung pageuh dina pondasi anu kukuh anu ngan Allah wungkul anu geus netepkeun, geus kajadian deui jeung deui. Nolak leumpang dina jalan-jalan lempeng anu geus dipidangkeun ku Allah bakal mawa maranéhna kana kabingungan sarta moal ngajar hikmat ka nu séjén anu ngalaman ujian jeung cobaan anu sarua. Iraha manusa bakal diajar yén Allah téh Allah, lain manusa nepi ka Anjeunna kudu robah?”

“Aya sawatara anu geus nyimpang tina jalan anu bener hirup dina kaayaan panasaran nu taya eureunna pikeun nyangking tanggung jawab anu ku Allah teu dipasrahkeun ka maranéhna. Allah nyaur ka unggal palayan jeung unggal tabib supaya ngajaga kesederhanaan bebeneran. Putra Allah anu dinyatakeun boh dina Perjangjian Heubeul boh dina Perjangjian Anyar teh nyaeta Jurusalamet dunya urang ayeuna. Ti Mantenna unggal misionaris médis kudu narima panglatihanana. Lamun manéhna henteu misahkeun dirina tina pangawasa kakawasaan hawa, manéhna bakal nyasabkeun jiwa-jiwa anu boga kapercayaan ka manéhna. Sing sakur waspada ka jalma-jalma anu kitu atikanana jeung kitu diangkatna nepi ka rarancang-rarancang maranéhna teu bisa kaharti ku jalma-jalma biasa.”

“Rupa-rupa intrik dosa ngaleuwihan sagala pangaweruh anu taya watesna. Unggal musibah, unggal kasangsaraan jeung pati, mangrupikeun bukti lain wungkul ngeunaan kakawasaan kajahatan, tapi ogé ngeunaan kayaktian Allah anu hirup. Sanggeus nyaho kana kayaktian, kana firman Allah anu hirup, anu langgeng salalawasna, sarta anu ngaliwatan kataatan méré hirup, kalemahan manusa dina nyaluyukeun diri kana kapinteran licik Iblis téh matak anéh pisan. Sakumna anu diajar ku Allah ngaku Kristus minangka Putra-Na. Sakumna anu henteu percaya kana pernyataan-pernyataan Allah anu geus dipikawanoh, nembongkeun kumaha dosa téh dipikaresep, sarta maranéhna henteu digawé di pihak hirup jeung kalanggengan anu dipaterang ngaliwatan panyucian sampurna ku kayaktian. Iwal maranéhna nyieun robahna tabiat, dina kecap-kecap, jeung dina roh, jiwa-jiwa bakal leungit.”

“Teu aya jalan tengah ka Paradise anu dipulihkeun. Amanat anu dipasihkeun ka manusa pikeun poé-poé panungtungan ieu lain pikeun dicampuraduk jeung reka-cipta manusa. Urang teu meunang ngandelkeun kawijakan para ahli hukum dunya. Urang kudu jadi jalma-jalma anu handap asor dina doa, lain meta saperti jalma-jalma anu dibutakeun ku pakakas Iblis.

“Loba anu ngabogaan iman, tapi lain iman anu digawé ku kaasih sarta nyucikeun jiwa. Iman anu nyalametkeun lain saukur kapercayaan kana bebeneran hungkul. ‘Setan-setan oge percaya, sarta ngageter.’ Ilham Roh Allah maparin ka manusa hiji iman anu jadi kakuatan nu ngagerakkeun, nu ngabentuk tabiat, sarta nungtun manusa leuwih luhur tibatan lampah-lampah formal wungkul. Kecap-kecap, lampah-lampah, jeung sumanget kudu mere kasaksian kana kanyataan yen urang teh anu nurut ka Kristus.

“Cahaya jeung berkah nu panggedéna anu geus dipaparin ku Allah téh lain jaminan ngalawan palanggaran jeung kamurtadan dina poé-poé panungtungan ieu. Maranéhna anu ku Allah geus diangkat kana kalungguhan luhur pinuh ku kapercayaan bisa malik tina cahaya sawarga ka hikmah manusa. Mangka cahayana bakal jadi poék, kamampuh-kamampuhna anu dipercayakeun ku Allah jadi jebakan, watakna jadi hal anu matak nyinggung ka Allah. Allah moal bisa dipoyok. Nyimpang ti Mantenna geus jeung salawasna bakal dituturkeun ku balukarna anu pasti. Ngalakukeun kalakuan-kalakuan anu henteu ngareuah-reuahkeun Allah, iwal lamun sacara teges dipikanyaho minangka dosa tuluy ditobatkeun jeung ditinggalkeun, lain malah neangan pikeun ngabenerkeun éta kalakuan, bakal nungtun jalma anu nyieun kajahatan léngkah demi léngkah kana tipu daya nepi ka loba dosa dipigawé tanpa sieun kana hukuman. Sakabéh jalma anu hayang miboga watak anu bakal ngajadikeun maranéhna sabagé sasama pagawe jeung Allah sarta narima pujian ti Allah, kudu misahkeun dirina tina musuh-musuh Allah, jeung ngajaga bebeneran anu dipaparinkeun ku Kristus ka Yohanes pikeun dipasihkeun ka dunya.” Manuscript Releases, volume 18, 30–36.